

ATELIER
CHAOS
+
VERROEST

G

GRON
INGEN
ONT
WERPT

ATELIER
CHAOS
+
VERROEST

LANDSCAPE DNA
CIRCULAR DESIGN

VIJF VRAGEN AAN SANDRA DE GROOT ATELIER CHAOS

« Sander Drent en Sandra de Groot

1. Kun je kort jezelf en je werk omschrijven?

'Ik ben Sandra de Groot, interdisciplinair beeldend kunstenaar en docent beeldende vakken. Atelier Chaos is mijn eigen label. Chaos staat voor diversiteit, crossovers met betrekking tot verschillende disciplines in kunst en design. Mijn werk is een wisselende combinatie van textiel, fotografie, installatie, collage en non-fashion. Autonomie en conceptuele vrijheid zijn hierin fundamenteel. Ik werk graag aan meerdere projecten tegelijkertijd.'

'Momenteel gaat er veel aandacht uit naar mijn handgeknopte touwsculpturen (kNOTs genaamd), omdat deze nationaal en internationaal in de schijnwerpers zijn komen te staan na mijn deelname aan de Salone del Mobile, de designbeurs in Milaan vorig jaar. Naast mijn eigen label werk ik tevens samen met cross media kunstenaar Oscar Venema en vormen we kunstenaarsduo ZKUMM. Uit deze collaboratie ontstaan *large scale artworks*.'

2. Aan welke opdracht werk je en voor welke winkel?

'Ik construeer een installatie voor de entree van de winkel van Sander, eigenaar van Verroest. De winkel verkoopt items met een verleden, een verhaal. Ieder object is getekend door historie. Sander redt ze, knapt ze op en geeft ze een tweede leven. Verroest werkt op deze wijze al circulair. Een afvalstroom aan plastic en/of anderszins heeft Verroest niet. De items zijn veelal van hout, glas en staal en worden in hergebruikt textiel geïmporteerd. Ik borduur verder op hetzelfde concept door authentiek vintage textiel een nieuwe podium te geven.'

3. Met welk afvalmateriaal ga je werken en waarom?

'Voor mijn installatie zal een stalen bedframe uit de collectie van Verroest de drager worden. Het werk wordt verder opgebouwd uit een afvalstroom van textiel en plastic, verkregen van diverse Groninger ondernemers. De afvalstroom textiel is enorm groot. >>

De keuze om textiel te gebruiken komt voort uit een fascinatie voor filament. Textiel is gewillig en laat zich gemakkelijk (om)vormen tot wat ik voor ogen heb voor mijn ontwerp.'

'Bovendien ben ik van mening dat we teveel textiel consumeren en te weinig hergebruiken. Als we dan ook nog eens beseffen dat de productie van textiel/kleding zorgt voor 10 % van de wereldwijde CO2-uitstoot... Met mijn ontwerp poog ik bewustwording bij de toeschouwer te creëren.

De afvalstroom aan plastic is tevens omvangrijk en veel ondernemers kampen met dit probleem. Het was voor mij daarom ook een vereiste om een grote hoeveelheid plastic letterlijk te verweven met textiel.'

4. Waar haal je je inspiratie vandaan?

'Inspiratie komt tot mij in alle vormen. Vanuit het niets lijkt veelal een geniaal idee te ontstaan en vanuit iets komt het soms tot niets. Laat ik zeggen dat ik mij door alles wat ik doorgaans beleef, zie, hoor en voel laat beïnvloeden, bewust en onbewust. In de natuur laat ik mijn ideeën en gedachten resetten, waardoor er ruimte ontstaat voor nieuw materiaal. Het concept voor mijn installatie ontstond toen ik met mijn hoofd letterlijk in een grote zak met afgekeurd en afgedankt textiel hing en geconfronteerd werd met een wirwar aan mooie patronen, texturen en vormen van zelfgemaakte mutsen, sokken en sjaals. Hét grote besef van de hoeveelheid tijd/uren van ambacht en ijver.'

'Garens, weefsels, steken en stiksels, met compassie gemaakt en gedragen, verdienen nogmaals een plek. Niet vermalen of verknipt, maar ongeschonden en gerangschikt op kleur en vorm – tot een groot 'Landscape DNA'. Een ode aan de onbekende makers van ieder afzonderlijk stukje textiel vormen de basis voor dit ontwerp, door mij slechts gecomponeerd en gepositioneerd.'

'Plastic zal fungeren als (gevlochten) drager en volume voor het warme, aangename textiel. Een contradictie in materialen, welke

samen het fundament vormen van betekenis en esthetiek.'

5. Wat vind je van het thema gastvrij (met de deuren dicht)?

'Het achttiende eeuwse pakhuis waarin Verroest is gevestigd heeft een prachtige gevel. De deuren staan altijd open (er is geen warmtebron) en het geheel heeft een vriendelijk karakter. Het pand ligt echter wat verscholen en om meer zichtbaar te zijn vanaf de winkelstraat worden items voor de winkel geplaatst.'

'De installatie zal dusdanig worden gepositioneerd, dat het winkelend publiek een aangename warme ervaring opdoet bij het aanschouwen en betreden van de winkel. Gastvrijheid als boodschap: wees welkom. Ervaar een positieve beleving van circulariteit en een transparant dialoog, telkens weer een eerlijk nieuw begin voor uniciteit en authenticiteit.'

WERK PROCES

De installatie LANDSCAPE DNA is opgebouwd uit een waste textielstroom en afvalplastic. Afgedankte mutsen, sjaals, wanten, sokken zijn geordend en opgevuld met plastic. Deze afvalstromen zijn afkomstig van verschillende ondernemers uit de stad. De afvalstroom aan plastic is tevens omvangrijk en veel ondernemers kampen met dit probleem. Het was voor mij daarom ook een vereiste om een grote hoeveelheid plastic letterlijk te verweven met textiel. Ik heb voor de drager van de installatie plastic met oude katoenen lakens geweven. Dit geheel vormt een stevig fundament voor 'het landschap', welke ik heb opgebouwd uit (met plastic gevuld) textiel.

Afwisselend landschap

De toeschouwer kan om de installatie heen lopen om zo een afwisselend landschap van plastic en textiel te ervaren. Dat wat men ziet is slechts ten dele waargenomen.

Ruwe schets

Het maakproces verliep voorspoedig, ook al zijn er gaandeweg het proces een paar wijzigingen geweest en ben ik afgeweken van de ontwerpschets. Een eerste aanzet is voor mij dan ook altijd slechts een eerste ruwe schets, een houvast en vervolgens veranderd het continue van vorm, omdat ik tijdens de uitvoering tot andere inzichten kom bijvoorbeeld. Uitgangspunt, functie en inhoud bleven gelijk.

Construeren

Uit een afvalstroom textiel en plastic dátgene filteren wat voor het ontwerp bruikbaar is, is nog niet zo eenvoudig. Ik heb daarom vanaf het begin met betrekking tot de textielstroom een keuze gemaakt in kleur en materiaal. Het werd al gauw duidelijk dat ik breisels, patronen van mutsen, sjaals, sokken en wanten interessant vond om toe te passen in mijn installatie. Na een aantal weken had ik een redelijke verzameling en kon ik gaan construeren. Het afvalplastic heb ik gescheiden: kleine zakjes voor het opvullen van de breisels en met grote lange stukken kon ik het weefsel maken.

Combineren

De materialen textiel en plastic laten zich eigenlijk vrij gemakkelijk combineren, het was voor mij ook meteen duidelijk dat het plastic als drager en opvulling zou fungeren en het textiel prominent en zichtbaar moest zijn.

Ode aan de makers

Landscape DNA is een ode aan de onbekende makers en dragers van ieder afzonderlijk stuk textiel vormen de basis voor dit ontwerp, welke slechts door mij gecombineerd en geïntegreerd. Ontdaan van de oorspronkelijke functie en individuele vormen ze nu gezamenlijk een landschap als metafoor voor harmonisatie. Ik mag hopen dat de makers van alle mooie breisels mijn compositie geslaagd vinden.

Ik werk graag met textiel en zal in de toekomst zeker nog een aantal ontwerpen maken van deze afvalstroom.

www.sandradegroot.com

HOUSE OF DESIGN

In 2050 moet de Nederlandse economie volledig circulair zijn: duurzaam en gestoeld op hergebruik. Omdat design een belangrijke bijdrage kan leveren aan dit vraagstuk is House of Design in 2018 gestart met een nieuw initiatief: Groningen Ontwerpt.

Samen met ontwerpers, ondernemers, beleidsmakers en onderzoekers, werken we aan duurzame en circulaire oplossingen voor de binnenstad van Groningen.

Lees meer over onze projecten op www.houseofdesign.nl

Fotografie:
Janna Bathoorn en de ontwerpers zelf.
Grafisch ontwerp:
Dick Muileman.

Financiële steun:
Het Fonds, Gemeente Groningen,
Kunstraad Groningen.

